

Aquesta setmana he hagut de donar una notícia que hauria preferit no haver de donar. Una altra: l'Ajuntament de Vila-real no anem a aprovar, de moment, un pressupost per de 2018 i anem a prorrogar el que tenim vigent. Almenys, fins que puguem resoldre com fem front als 4,3 milions d'euros que tenim damunt la taula en resolucions del jurat d'expropiació motivades per la gestió de l'urbanisme del Partit Popular. Un monstre depredador, el de l'urbanisme del PP, que no premetem que devore ni el present ni el futur dels vila-realencs. No és, com deia, la decisió que ens hauria agradat prendre; hauríem preferit tirar endavant molts projectes dels que tenim en marxa, en aliança amb la societat, per a seguir fer avançant la nostra ciutat. Però no tinc cap dubte que és l'única decisió responsable que es pot prendre perquè el monstre de l'urbanisme del PP no afecte a la prestació de serveis a la ciutadania.

Habitualment, quan sentim parlar de pròrrogues del pressupost –com està passant, per exemple, al Govern central- és perquè la institució que els prorroga no és capaç d'assolir les majories polítiques suficients per aprovar uns nous comptes. No és el nostre cas. A l'Ajuntament de Vila-real, amb 17 dels 25 regidors, no tenim cap problema de vots ni de majories. El que tenim és, malauradament, un problema econòmic gravíssim, conseqüència d'una gestió municipal, en particular en l'àmbit urbanístic, que ens ha col·locat en enormes dificultats, amb 30 milions d'euros pagats ja en sis anys per sentències, préstecs i empastes que tenen el nom propi del Partit Popular de Vila-real.

Però el problema més greu no és haver pagat aquest dineral, sinó el que ens queda per davant. Un risc urbanístic valorat en 230 milions d'euros que es va materialitzant setmana a setmana. No és un risc futur ni un lament a l'aire; és un fet i ja tenim damunt la taula 4,3 milions en resolucions urbanístiques fermes del jurat d'expropiació que no són discutibles: s'han de pagar. De fet, ja ha arribat la primera reclamació judicial d'un dels propietaris afectats perquè se li paguen els 400.000 euros que se li deuen.

Volem arribar a acords, pagar-los el que els correspon, però no anem a deixar de prestar serveis a la ciutat en un model que s'ha demostrat viable per fer que Vila-real avanci. Tampoc anem a pujar impostos ni subscriurem un préstec que elevaria el nivell d'endeutament i posaria en risc que Vila-real poguera optar a línies d'ajudes, com els Edusi o els plans d'ocupació de la Generalitat.

No estem contents amb moltes coses; amb l'estat de neteja de la ciutat o els retards dels convenis amb les entitats locals, per exemple. Sabem que hi ha moltes coses a millorar i això és el que va a centrar els nostres esforços. Fins que vegem com podem pagar l'empastre del PP sense que afecte al present i al futur de Vila-real, prorrogarem el pressupost, renunciant a noves inversions i centrant-nos a executar el pressupost actual, a optimitzar els recursos i a mantenir els serveis i infraestructures que tenim. Per responsabilitat.